

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलाश
माननीय न्यायाधीश श्री सारदाप्रसाद घिमिरे
माननीय न्यायाधीश श्री डम्बरबहादुर शाही
फैसला

०७०-CR-०४९४

मुद्दा : -नाता कायम ।

जिल्ला मोरङ्ग, बेलवारी गाउँ विकास समिति वडा नं. ३ बस्ने टीकाराई
श्रेष्ठ----- १ पुनरावेदक
वादी

विरुद्ध

जिल्ला सुनसरी, इटहरी नगरपालिका वडा नं. १ इटहरी बस्ने सुमन भन्ने
विक्रमराज श्रेष्ठ ----- १ प्रत्यर्थी
प्रतिवादी

शुरु फैसला गर्ने: - माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री मेघनाथ भट्टराई
मोरङ्ग जिल्ला अदालत

फैसला मिति: - २०६६।११।२७

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:- माननीय न्यायाधीश श्री देवन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
माननीय न्यायाधीश श्री रेवन्तबहादुर कुँवर
पुनरावेदन अदालत बिराटनगर।

फैसला मिति:- २०६८।१२।२६

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९ बमोजिम पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको
फैसला उपर वादीको तर्फबाट पुनरावेदन दर्ता भई पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त
तथ्य र ठहर यस प्रकार छ:-

१. म फिरादीको पहिली पतिले ८ वर्ष देखि मलाई छाडी खोज तलास नगरी बेपत्ता भएको
हुँदा मेरा १ छोरा र १ छोरीलाई पालन पोषण गरी आएको अवस्थामा विपक्षीसंग
२०६२ साल, पौष महिनामा बेलवारी बजारमा चिनजान भए पश्चात विपक्षीले वारम्बार
फोनगरी जिस्कने र भेटगर्न बेलवारी आउने जाने भै निज विपक्षीले तपाइको श्रीमानले

तपाईंलाई विजोग बनाई छाडनु भएछ। म पनि हाल सम्म अविवाहित छु विचार मिल्ने केटीको खोजीमा छु। स्वीकार गर्नु हुन्छ भने म विवाह गर्न ईच्छुक छु भन्दा मैले म विवाहित छोरा छोरीको आमा हुँ तपाईंसँग उमेर पनि मिल्दैन यो सम्भव होला भनि भन्दा मन मिलेपछि अन्य कुरा मतलब हुदैन । म तिमिलाई जिन्दगीभर सुखि राख्छु विवाह गर्न स्वीकार गर भन्दा मैले समेत स्वीकार गरी हामी विच मिति २०६२।११।२१ गते धरान बुढा सुन्वा मन्दिरमा गई एक/अर्कामा कसम खाई टीका लगाई दिनेगरी पति पत्नि स्वीकार गरी प्रेम विवाह गरेका थियौं। सो पश्चात विपक्षीले मलाई विभिन्न ठाउँ घुमाउन लागि पति पत्तिको सम्बन्ध राखि आयौं । विपक्षी इटहरीमा पसल गर्ने भएकोले म पनि यही बस्छु भन्दा अहिले तिमि त्यही बस म त्यही आइहाल्छु पछि घर बनाएपछि यतै बसौला, भनेकाले म त्यही बस्दै थिए। २०६४ आषाढ देखि विपक्षी आउन छाडेकोले के रहेछ भनि पटक पटक फोन गर्दा आलटाल गर्ने इटहरी दोकानमा भेट्न जाँदा समेत म टेन्सनमा छु। तिमि बेलवारी मै गई बस भन्थे । ०६४।५।२५ गते विपक्षीले मलाई इटहरीमा बोलाई मेरो छोरालाई टीका राईले अपहरण गर्ने धम्की दिई भनि प्रहरी लगाई मलाई इटहरी थानामा लागि राखे तत्पश्चात यी विपक्षी म संग आई तँ जस्तो हिनलाई म राखिदन अब हाम्रो केही सम्बन्ध छैन भनि डर,धाक,धम्की देखाई छाडी दिएको थियो । यसरी लोग्ने स्वास्नीको २ नं. वमोजिम मेरो पहिलो पति संगको पति पत्तिको नाता स्वतःविच्छेद भई विपक्षी र म विचको पति पत्तिको नाता सम्बन्ध रही रहेको अवस्थामा हाल आएर विपक्षीले मलाई पत्तिको रुपमा स्वीकार गर्दिन भनि अन्याय गर्नु भएको हुँदा आफ्नो हक पुग्ने कुरामा मुलुकी ऐन अ.व. ८२ नं. र लोग्ने स्वास्तीको ५ (क) नं. वमोजिम विपक्षी र म विच पति पत्तिको नाता कायम गरी पाउन ऐ. ऐनको दफा ६ को हदम्याद भित्र यो फिराद गर्न आएको छु भन्ने वादीको फिराद दावी ।

२. मेरो मिति २०५५।१०।१६ मा गिता श्रेष्ठ संग विवाह भए पश्चात १ छोरा अविरलको जन्मभई पति पत्नि मै प्रेमपूर्ण सम्बन्ध रही बसी आएका छौं । विपक्षीले मलाई दुःख दिने नियतले यो झुठ्ठा मुद्दा दिएका हुन । विपक्षी संग मेरो ०६३ सालमा दोकानमा ग्राहक भई आउँदा चिनजान भई हाम्रो सम्बन्ध राम्रो बनाएको सम्म हो र विपक्षीले म संग रकम मागगर्दा मैले नदिएकोले मलाई फसाउछु भनि धम्की दिदा मैले इलाका प्रहरी कार्यालय इटहरीमा ०६४।५।२७ मा उजुरी दिएपछि विपक्षीलाई पक्राउ गरी अब उपान्त धाक धम्कि नदिने शर्तमा प्रहरीले छाडेको रिसइवीले यो झुठ्ठा मुद्दा म

माथी दिएको हो । विपक्षीलाई मैले २०६२ सालमा बुढा सुब्बामा लागि प्रेम विवाह गरेको र विभिन्न ठाउँमा घुमाउन लगेको भन्ने दावी झुठा हो । उक्त मिति २०६२ सालमा म यी वादीलाई चिन्दिनथे र बादीले के कस्ता फोटाहरु पेश गर्नु भएको छ हेर्न पाएका बखत अ.वं. ७८ नं. वमोजिम वयान गर्ने छु । विपक्षीका पति कर्ण बहादुर चाम्लीङ्ग साविक देखि बेलबारी मै बसी आएका छन् । पतिसंग छुट्टि वसेको भन्ने कुरा झुठा हो । अतः निजका श्रीमान् लाई समेत बुझी पाउँ । हाम्रो लोग्ने स्वास्नीको कुनै किसिमको सम्बन्ध नरहेको हुँदा फिराद दावीवाट फुर्सत पाउँ भन्ने प्रतिउत्तर जिकिर ।

३. यी वादी टीका राई मेरी पहिलेकी श्रीमति हुन हाल अरुसंग पोईल गई सकेकी हुदा कुनै नाता सम्बन्ध छैन । यी वादीले मलाई ०५६ साल वैशाख देखि छाडी बसेकी हुन । यी वादी र मेरा विचवाट १ छोरा र १ छोरीको जन्म भै हाल म संग वसी पढी रहेका छन् र यी वादी टीका राई र प्र.विक्रम श्रेष्ठ एकै ठाउँमा पति पत्नी भै बसी रहेका हुँदा पति पत्नीको नाता सम्बन्ध कायम हुनु पर्ने हो भनि बुझिएका कर्ण बहादुर चाम्लीङ्गको वयान ।
४. विवाह भएको मैले देखिन । वादीले भनेकोले थाहा भएको हो । वादी प्रतिवादी बीच नाता कायम हुनुपर्ने भन्ने समेत व्यहोराको वादीका साक्षी मिना मोतेले गरेको बकपत्र ।
५. वादीको दावी झुठा हो । नाताकायम हुनु पर्ने कुनै आधार नै नभएकोले नाता कायम हुनु पर्ने होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादीका साक्षी अमला श्रेष्ठ, भगवती बरालले गरेको बकपत्र ।
६. वादी दावी वमोजिम वादी र प्रतिवादीको लोग्ने स्वास्तीको नाता सम्बन्ध कायम हुने ठहर्न्याई शुरु मोरङ्ग जिल्ला अदालतवाट मिति २०६६।११।२७ मा भएको फैसला ।
७. म समेतले मिति २०६४।५।२७ गते इलाका प्रहरी कार्यालय इटहरीमा विपक्षी उपर दिएको ज्ञाहरी दरखास्त व्यहोरावाट विपक्षीको मनसाय स्पष्ट हुने र सो इवी साधनगर्न २ महिना पश्चात प्रस्तुत मुद्दा गरेको वाट दावी बदनियतपूर्ण र इवी पूर्ण रहेको प्रमाणीत हुनेमा नाता कायम जस्तो सम्बेदनशिल विषयमा द्विविधा जनक मौखिक प्रमाणलाई आधार मानी गरेको शुरु फैसला प्रमाण ऐन र ने.का.प. २०५२, अंक ७, निनं ६०४६, पृष्ठ ६४७ मा प्रकाशित नजिर विपरित रहेको हुँदा उक्त फैसला उल्टी गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी विक्रमराज श्रेष्ठको पुनरावेदन अदालत विराटनगरमा परेको पुनरावेदन पत्र ।

८. यसमा यी पुनरावेदक विक्रमराज श्रेष्ठ विवाहित भएकोमा विवाद देखिएन । विवाह भैसकेको पुरुष संग पुन यी वादीले विवाह गरेको भन्ने कार्य स्वयमनै कानून प्रतिकूल देखिएको र फोटाहरु द्वारा नै विवाह भएको भन्ने तथ्य स्थापित गर्ने प्रमाणको विश्लेषण हुन नसकेको र वादी प्रतिवादीका बिच मुख नमिलेको विषयमा थप प्रमाणको विवेचना हुन् पर्ने भै शुरूको फैसला फैसला फरक पर्न सक्ने देखिदा छलफलको लागि अ.व.२०२ नं. तथा पुनरावेदन अदालत नियमावली २०४८ को नियम ४७ बमोजिम प्रत्यर्थीलाई झिकाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने मिति २०६७।९।८ मा पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको आदेश ।
९. यसमा प्रस्तुत मूट्टा मेलमिलाप केन्द्रमा पठाई मिले सोही बमोजिम र नमिले नमिलेको व्यहोरा सहितको प्रतिवेदन लिई पेश गर्नु भन्ने मिति २०६८।३।२७ को पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको आदेश ।
१०. मेलमिलाप कर्ता श्री राम बहादुर निरौला क्षेत्री बाट मेलमिलाप हुन नसकेकोले तारेख तोकि अदालतमा हाजिर हुन पठाएको भन्ने मिति २०६८।४।२० को प्रतिवेदन ।
११. प्रत्यर्थी वादी टीका राई को अभिलेख रहेको कर्मचारी संचय कोषबाट विवरण मगाउने र बेलवारी गाविसबाट वडा नं ३ को क्र. स. १४२१, १४२२ र १४२३ उल्लेख भएको प्रमाणित मतदाता नामावली मगाउने भन्ने समेतको मिति २०६८।८।७ गतेको पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको आदेश ।
१२. प्रतिवादीले वादीको विरुद्धमा मिति २०६४।५।२७ मा इलाका प्रहरी कार्यालय इटहरीमा दिएको उजुरी समेत कागजात उक्त प्रहरी कार्यालय बाट मगाउने भन्ने समेतको मिति २०६८।१०।२९ को पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको आदेश ।
१३. वादी प्रतिवादी बीच विवाह भएको तथ्य पुष्टी हुने प्रमाण वादीले पेश गर्न नसकेकोमा वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहरयाई फैसला गर्नु पर्नेमा सुनी जान्ने कर्ण बहादुर राइको बयान, वादीको साक्षी मिना मोतेको बकपत्र र वादीले पेश गरेको सामान्य रुपका फोटो समेतको आधारमा वादी दावी बमोजिम वादी प्रतिवादी बीचमा लोग्ने स्वास्नीको नाता कायम हुने ठहर्न्याई शुरू मोरङ जिल्ला अदालतबाट मिति २०६६।११।२७ मा भएको फैसला मिलेको नदेखिँदा उल्टी हुने ठहर्छ भन्ने समेत बेहोराको पुनरावेदन अदालत बिराटनगरको मिति २०६८।१२।२६ को फैसला ।
१४. म वादीका साक्षी मिना मोतेले प्रतिवादी वादीको घरमा जाने र श्रीमान श्रीमती जस्तो गरी हिडेको देखेको भनी र प्रतिवादीका साक्षी अमला श्रेष्ठ र भगवती बरालले वादी

प्रतिवादीको घरमा आउने जाने गरेको प्रतिवादीको श्रीमतिलाई तपाइको लोग्नेलाई २/४ दिन म कहाँ पठाइदिने गर्नुस लोग्ने तपाइकै हो भन्ने सुनेको र पूर्व पति कर्ण बहादुर राइले वादि, प्रतिवादी विक्रम श्रेष्ठ सित दोश्रो विवाह गरी गएको भनी म वादीको नाममा रहेको सम्पत्ति पूर्व पतिले नामसारी गराइ लिएको समेतका प्रमाणबाट शुरू मोरङ जिल्ला अदालतले नाता कायम हुने ठहर्‍याई गरेको फैसला विना आधार प्रमाण हचुवा भरमा उल्टी गरी भएको फैसला कानून एवं सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिवादित सिद्धान्त समेतको विपरित हुँदा बदर गरी शुरू फैसला सदर कायम गरी पाउँ भन्ने समेत बेहोराको वादीको यस अदालतमा पर्न आएको पुनरावेदन पत्र ।

१५. नियम बमोजिम मुद्दा पेशी सूचिमा चढी निर्णयार्थ पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा वादी पुनरावेदक वादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री महेश्वर प्रसाद चौधरीले यी वादीका साक्षीले प्रतिवादी वादीको लोग्ने हो भनी बकपत्र गरेकी र पुनरावेदक वादी प्रतिवादी विक्रम श्रेष्ठसँग दोस्रो विवाह गरी गएको हुँदा वादीको नामको सम्पत्ति पूर्व पतिले नामसारी गराई लिएको समेतका आधारमा वादी प्रतिवादी बीच लोग्ने स्वास्नीको नाता कायम हुने ठहर गरेको शुरू मोरङ जिल्ला अदालतको फैसला मिलेको हुँदा सो फैसलालाई सदर गरी पुनरावेदन अदालत विराटनगरको फैसला उल्टी गरिपाउँ भन्ने समेत बहस गर्नु भयो ।
१६. उपर्युक्त बहस सुनी पुनरावेदन सहितको मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा पुनरावेदन अदालत विराटनगरको फैसला मिलेको छ छैन? वादीक पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो होइन सोही विषयमा निर्णय दिनु पर्ने हुन देखियो ।
१७. निर्णयतर्फ विचार गर्दा यसमा म वादिलाई पतिले ८ वर्षदेखि छाडी बेपत्ता भएकोले १ छोरा र छोरीलाई दुखका साथ पालन पोषण गरि रहेको अवस्थामा २०६२ सालमा प्रतिवादीसित चिनजान भै दुख शुखका कुरा गर्ने क्रममा मैले आफ्नो सम्पूर्ण कुरा प्रतिवादीलाई अवगत गराउँदा प्रतिवादीले विवाह गर्ने प्रस्तावराखेकोमा आफू विवाहित र छोरा छोरीको आमा भएकोले संभव होला र ! भन्दा प्रतिवादीले मन मिले पछि विवाहिता, अविवाहिता केही कुराको मतलब हुदैन भने पछि मैले प्रस्ताव स्वीकार गरी मित २०६२।११।२१ मा बुढा सुब्बा मन्दिरमा गै एक आपसमा कसम खाई पति पत्नी स्वीकार गरेका थियौं। विवाह गरी मैले प्रतिवादीले पसल गरेको ठाउँ इटहरीमा बस्छु भन्दा अहिले बेलबारीमा बस्दै गर घर बनाए पछि यतै बसौला भनेकोमा २०६४ साल आषाढ १८ गतेदेखि प्रतिवादी बेलबारीमा आउन छाडेको र मिति

२०६४।५।२७ मा प्रतिवादीले इटहरीमा बोलाएकोले त्यहाँ गै निजसित गफ गर्न थालेकोमात्र अवस्थामा ३ जना प्रहरी आई मलाइ जबरजस्ती पक्राउ गरेकोले किन पक्राउ गरेको भन्दा निज प्रतिवादीले आफ्नी श्रीमति र छोरालाई अपहरण गर्ने धम्की दिएको विषयमा उजुरी दिएको भन्ने थाहा पाए। मैले निज प्रतिवादीसितको सम्बन्धको बारेमा जानकारी गराए पछि सोही दिन मलाई छाडिए पश्चात सोही दिन बेलुकी प्रतिवादी मसित आई तलाई श्रीमति स्वीकार गर्न सकिदैन भनेकोले मुलुकी ऐन, लोग्ने स्वास्नीको २ नं बमोजिम मेरो पहिलो पति सितको सम्बन्ध स्वत विच्छेद हुने हुँदा प्रतिवादी र म बीच पति पत्नीको नाता सम्बन्ध कायम गरी पाउँ भन्ने वादीदावी र वादीसित चिनजान भए पश्चात म र मेरो परिवारसँग राम्रो सम्बन्ध हुदै गए पछि विभिन्न कार्यक्रममा दिदीले बोलाउने र हामी पनि जाने आउने गरेको र दिदी भाइको नाताले मैले र मेरो श्रीमती छोराको पनि वादीको परिवारसित फोटो खिचेको हो। २०६२ सालमा बुढा सुब्बामा गै विवाह गरेको भन्ने समेत फिरादमा उल्लेखित बेहोरा झुठ्ठा र काल्पनिक हुँदा झुठ्ठा फिराद दावी बाट फुर्सत पाउँ भन्ने प्रतिउत्तर जिकिर रहेको देखिन्छ। शुरुले मोरङ्ग जिल्ला अदालतबाट वादीदावी बमोजिम नाताकायम हुने ठहर्न्याई गरेको फैसला उपर प्रतिवादीको पुनरावेदन अदालत विराटनगरमा पुनरावेदन परेकोमा पुनरावेदन अदालत विराटनगरले शुरु मोरङ्ग जिल्ला अदालतको पैसला उल्टी गरी वादी प्रतिवादी बीच नाता कायम नहुने ठहर गरेको फैसला उपर वादीको यस अदालतमा पुनरावेदन पर्न आएको पाइयो।

१८. वादीको पुनरावेदन जिकिर तर्फ बिचार गर्दा वादीले आफ्ना साक्षीको भनाइ, फिराद साथ पेश भएका वादी प्रतिवादी भै खिचिएका तस्विर तथा वादीका नाममा भएको सम्पत्ति बुझिएका कर्णबहादुर राईले नामसारी गराई लिएको भन्ने कुरालाई नै आफू र प्रतिवादी बीच लोग्ने स्वास्नीको नाता कायम हुनु पर्ने मुख्य आधार बनाइ प्रस्तुत पुनरावेदन जिकिर लिएको पाइन्छ। यी पुनरावेदक वादी र बुझिएका व्यक्ति कर्णबहादुर राई विच वादीले स्वत सम्बन्ध विच्छेदको जिकिर लिए पनि निज वादीले २०६२ सालमा यी प्रतिवादिसित विवाह गरेको भने पनि सो पश्चातका विभिन्न लिखतहरू वादीले पतिको नाम कर्णबहादुर चाम्लिङ्गराइ नै भनी लेखाएको देखिन्छ। जस्तै वादीले २०६२ फागुनमा प्रतिवादी सित विवाह गरेको भनि लेखाए पनि २०६३ मंसिरमा अद्यावधिक भएको मतदाता नामावलीमा पतिको नाम कर्ण बहादुर चाम्लिङ्ग भन्ने देखिन्छ। २०६६।१।१० कर्मचारी संचयकोषबाट सापटी लिँदाको अवस्था सम्म पनि वादीको

पतिको नाम कर्णबहादुर राइ नै भन्ने उल्लेख देखिन्छ। यी वादी र निज कर्णबहादुर बीच औपचारिक रुपमा सम्बन्ध विच्छेद भएको भन्ने पनि कतैबाट देखिदैन। यद्यपि निज कर्ण बहादुरले अदालतमा यी वादीले प्रतिवादी विक्रम श्रेष्ठसित विवाह गरेको भनी लेखाइ दिए तापनि निज विक्रम श्रेष्ठले आफूले निज वादीसित विवाह नगरेको र निज वादीसित चिनजान भए पश्चात दिदिभाइको सम्बन्ध कायम गरी विभिन्न अवसरमा आफ्ना परिवारसहित वादीको घरमा जाने आउने गरेको र सो अवसरहरूमा खिचाइएका फोटा नै वादीले प्रमाणको रुपमा पेश गरेको देखिन्छ। बुढा सुब्बा मन्दिरमा विवाह गरेको भन्ने कुरा काल्पनिक भएको भनी प्रतिवादीले वादी दावीलाई इन्कार गरेको देखिन्छ। यसरी प्रतिवादीले आफूले वादीसित विवाह गरेकै कुरामा इन्कार गरेको अवस्थामा बुझीएका कर्णबहादुरको भनाइ अन्य स्वतन्त्र प्रमाणबाट पुष्टी नभए सम्म प्रमाणमा लिन मिल्ने पनि भएन। वादीका साक्षीले वादी र प्रतिवादीहरू लोग्ने स्वास्नी जस्तो भै हिड्ने गरेको भनी लेखाए पनि वादीले भने अनुसार भनी बकपत्र गरेबाट वादी प्रतिवादी लोग्ने स्वास्नी नै हुन् भनी किटानी साथ भन्न नसकेको र वादीले बुढासुब्बा मन्दिरमा गै विवाह गरेको भनी फिरादमा उल्लेख गरे पनि त्यसरी विवाह गरेको भन्ने देखिने प्रमाण पेश गर्न सकेको पनि देखिदैन।

१९. वादीका साक्षीहरूले पनि किटानी साथ वादी प्रतिवादी लोग्ने स्वास्नी हुन् भनी लेखाउन नसेको, बुझीएका कर्णबहादुर राइले लेखाइदिएको बेहोरा अन्य स्वतन्त्र प्रमाण बाट पुष्टी हुन नसकेको र विवाह भएको भनिएको मिति पश्चातका लिखतमा वादीका पतिको नाम कर्णबहादुर राइ भन्ने देखिएको अवस्थामा केवल पेश भएका फोटाहरूको आधारमा मात्र प्रतिवादीले वादीलाई विवाह गरेको भनी वादी प्रतिवादी बिचको लोग्ने स्वास्नी जस्तो संवेदनसिल नाताका विषयमा अनुमान गरी बोल्न मिल्ने नहुँदा शुरु मोरङ्ग जिल्ला अदालतले वादी प्रतिवादी बीच लोग्ने स्वास्नीका सम्बन्ध कायम हुने ठहर गरेको फैसला उल्टि गरी वादी दावी नपुग्ने ठहर गरेको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको फैसला अन्यथा देखिएन।

२०. तसर्थ माथि विवेचित आधार प्रमाणबाट शुरु मोरङ्ग जिल्ला अदालतले वादीदावी बमोजिम वादी प्रतिवादी बीच लोग्ने स्वास्नीको नाताकायम हुने ठहर गरेको फैसला उल्टि गरी वादी प्रतिवादीहरू बिच मिति २०६२।११।२१ मा विवाह गरेको पुष्टि गर्ने प्रमाण वादीले पेश गर्ने नसकेको भन्ने आधारमा वादी प्रतिवादी बीच नाता कायम नहुने भनी वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर गरेको पुनरावेदन अदालत विराटनगरको मिति

२०६८।१२।२ को फैसला मिलेकै देखिंदा सदर हुने ठहर्छ। वादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सकदैन। प्रस्तुत दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखमा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत : महेन्द्रप्रसाद भट्टराई

कम्प्यूटर अपरेटर : प्रेमबहादुर थापा

इति सम्बत् २०७४ साल पुस १६ गते रोज १ शुभम्..... ।